

Lažne optužbe, posljedice i načini liječenja (Medina)

Hatib: dr. Husejn ibn Abdulaziz Alu Šejh

26. džumadel-uhra 1441. po Hidžri / 21. februar 2020.

Hvala Allahu, Koji je Svojim robovima dozvolio lijepe stvari, a zabranio im ružne i ono što može biti uzrokom njihove propasti. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Gospodara Zemlje i nebesa, i svjedočim da je naš vjerovjesnik i prvak Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, i najbolje stvorenje. Allahu moj, smiluj se, spasi i blagoslovi Muhammeda, njegovu porodicu i ashabe, nosioce bogobožnosti i svake počasti.

O muslimani, oporučujem sebi i vama bogobožnost, jer je ona uzrok svake radosti i spuštanja blagoslova. Uzvišeni kaže: “... a onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći i opskrbit će ga odakle se i ne nada; onome koji se u Allaha uzda, On mu je dosta. Allah će, zaista, ispuniti ono što je odlučio; Allah je svemu već rok odredio.” (Et-Talak, 2–3)

O muslimani, jedna od pojava, koja se često dešava na sudovima, i koja nikako ne priliči muslimanima i nije dozvoljena vjernicima, jeste podizanje lažnih i neutemeljenih optužbi radi stjecanja protupravne koristi. Uzvišeni kaže: “Ne jedite imovinu jedan drugoga na nepošten način i ne parničite se zbog nje pred sudijama da biste na grešan način i svjesno dio tuđe imovine pojeli!” (El-Bekara, 188) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Ko bude tražio (putem suda), ono što mu ne pripada, nije od nas, i neka sebi pripremi mjesto u Vatri.” (Muslim)

Poznato je, na temelju tekstova objave i jednoglasnog mišljenja islamskih učenjaka, da muslimanu nije dozvoljeno da prihvati ono što mu je putem suda dosuđeno, ako to, u stvarnosti, ne pripada njemu.

Također, jedna od ružnih pojava, koje se dešavaju na sudovima i izvan njih, jeste korištenje lažne zakletve kako bi se, nezakonitim putem, ostvarila neka korist i

prisvojila tuđa imovina. Uzvišeni kaže: “Oni koji obavezu svoju prema Allahu i zakletve svoje zamjenjuju nečim što malo vrijedi – na onome svijetu nikakva dobra neće imati, Allah ih neće ni osloviti, niti će na njih, na Sudnjem danu, pažnju obratiti, niti će ih očistiti - njih bolna patnja čeka.” (Ali Imran, 77)

Neki učenjaci iz prvih generacija protumačili su da se u ovom ajetu aludira na lažnu zakletvu kojom se želi steći protupravna korist. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Ko se lažno zakune kako bi prisvojio imetak drugog muslimana, srest će Allaha a On će na njega biti srdit.” (Muttefekun alejhi) Poslanik, alejhis-salam, rekao je: “Ko lažnom zakletvom prisvoji pravo drugog muslimana, Allah će mu zabraniti Džennet i uvest će ga u Vatru.” Rekli su: “Allahov Poslaniče, čak i ako se radi o nekoj sitnoj stvari?” “Da, makar se radilo o grančici eraka.” (Muslim) Erak je drvo od kojeg se pravi misvak.

Poštovani vjernici, jedna od vrlo opasnih i štetnih pojava po vjeru i dunjaluk, pojedince i društva, jeste lahkomislen i ravnodušan stav prema lažnom svjedočenju. Čovjek lažno svjedoči kako bi ostvario neku materijalnu korist, ili, kako neki ljudi misle, da pomogne svom rođaku ili prijatelju, smatrajući da time neće biti pričinjena nikakva šteta. Sve su to veliki grijesi i odvratne stvari koje je Allah, džellešanuhu, najstrožije zabranio. Uzvišeni kaže: “Izbjegavajte što više govor neistiniti.” (El-Hadždž, 30)

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, upitan je o velikim grijesima pa je rekao: “Pripisivanje druga Allahu, neposlušnost roditeljima, ubistvo i lažno svjedočenje.” (Muttefekun alejhi)

U ovu vrstu svjedočenja spada i svjedočenje u korist treće strane, bez pravnog utemeljenja, kako bi se ostvarilo vlasništvo nad javnim dobrom koje država dodjeljuje, kao što je zemljište ili neki drugi imetak.

O muslimani, jedna od pojava koje se dešavaju u sudnicama, a od kojih bi muslimani trebali biti daleko, jeste da vjerovnik, iako zna da dužnik nije u stanju vratiti dug zbog

opravdanih okolnosti, potražuje svoje pravo putem suda, kako bi mu se na taj način osvetio i kaznio ga za kašnjenje sa izmirenjem duga.

Obaveza je, u tom slučaju, postupiti prema uputstvu Stvoritelja, Koji je rekao: "A ako je u nevolji, onda pričekajte dok bude imao; a još vam je bolje, neka znate, da dug poklonite." (El-Bekara, 280) Seid ibn Džubejr, Allah mu se smilovao, u komentaru riječi: "... a još vam je bolje, neka znate, da dug poklonite", rekao je: "Time će postići veću nagradu kod Allaha, a ako to ne uradi, nije grešan. Međutim, onaj ko zatvori nevoljnika u zatvor, učinio je grijeh."

Ovo je mišljenje mnogih učenjaka iz prvih generacija. O ti koji imaš dug kod nevoljnika, koji nije u mogućnosti da ti vrati dug, drži se ovog uputstva i postići ćeš veliko dobro i nagradu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Bio je neki trgovac koji je pozajmljivao novac ljudima. Ako bi saznao da neko od dužnika nije u stanju vratiti dug, rekao bi svojim slugama: 'Oprostite mu, možda i Allah nama oprost', pa mu je Allah oprostio." (Muttefekun alejhi) Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Koga raduje da ga Allah spasi od nevolje na Sudnjem danu, neka olakša nevoljniku ili neka mu oprostio dio duga." (Muslim) Imam Ahmed i Ibn Madža bilježe da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Ko dâ odgodu nevoljniku, nakon što je istekao rok za vraćanje duga, za svaki dan odgode imat će nagradu kao da je udijelio dvostruko veću milostinju."

O muslimani, od stvari koje su zabranjene muslimanima i koje spadaju u veliki grijeh, jeste namjerno odugovlačenje s vraćanjem duga i primoravanje vjerovnika da svoje pravo traži putem suda. Zabranjeno je onome ko ima mogućnost da vrati dug da odugovlači s njegovim izmirenjem. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Odugovlačenje imućnog čovjeka s vraćanjem duga je nepravda." (Muttefekun alejhi)

O muslimani, učestala je pojava da neke muslimanke traže hul'u, razvod uz kompenzaciju sa ženine strane, putem suda bez valjanog šerijatskog razloga, a jedina želja im je da se "oslobode" bračne veze. Vjerodostojnim putem potvrđeno je da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Koja god žena bude tražila razvod od

svoga muža, bez opravdanog razloga, bit će joj zabranjen miris Dženneta.” Ibn Hadžer el-Hejsemi ubrojao je ovakvo postupanje žene u velike grijehе.

Jedno od općeprihvaćenih šerijatskopравnih načela jeste načelo zabrane samovolje u korištenju šerijatom zagarantovanih prava. Na temelju ovog načela zabranjuje se mužu da odugovlači s izvršenjem prava koja je šerijat dao raspuštenicama, kao što je uručenje odgođenog vjenčanog dara, ili uručenje vjenčanog dara prije intimnog odnosa, u situacijama u kojima je to predviđeno, ili ostvarivanje prava raspuštenice, od koje se muž razveo opozivnim razvodom, na stanovanje i izdržavanje, ili isplata troškova izdržavanja trudnim raspuštenicama, koje su razvedene definitivnim razvodom sve dok se ne porode. Sve ovo su šerijatom zagarantovana prava žena koja nije dozvoljeno osporavati, odugovlačiti i izbjegavati njihovo izvršenje, i na taj način primoravati žene da putem suda traže svoja zakonska prava, i trpe štetu zbog muževe neodgovornosti. Svakome ko poznaje šerijat jasno je da se radi o zagarantovanim pravima, koja se moraju izvršiti.

O muslimani, raširena je pojava među muslimanima da žene, zbog neodgovornosti svojih muževa, prava potvrđena jasnim šerijatskim tekstovima, traže pred sudovima, a od tih prava je pravo na izdržavanje djece nakon razvoda, ako su djeca pod njihovim skrbništvom. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Dovoljno je čovjeku grijeha da zapostavi one o kojima je dužan voditi brigu.” (Nevevi je ovaj hadis ocijenio vjerodostojnim.)

Dužnost je svakog muslimana da svoje šerijatske obaveze izvrši draga srca i na način koji neće dovesti do nesporazuma i razdora, i zbog kojeg nijedna od strana neće biti primorana da svoje pravo ostvaruje putem suda. Musliman na ova prava gleda kao na “Božije granice” i propise koje je obaveza što prije izvršiti, u ime Allaha i s ciljem približavanja njemu, a ne pod silom zakona. Uzvišeni kaže: “To su Allahovi propisi. Onaj koji Allahove propise krši – sam sebi nepravdu čini.” (Et-Talak, 1)

Onaj ko prati dešavanja u vezi sa sudovima i sudskim presudama, a posebno u oblasti hadane (njegovanja maloljetne djece nakon razvoda), rastuži se kada vidi odnos bračnih drugova ili jednog od njih prema djeci i njihovo korištenje kao sredstva za

nanošenje štete onom drugom. Obaveza je bračnih drugova da ne prekoračuju Allahove granice, poštuju interese djece, nastoje da im se osiguraju mirno i sigurno ozračje i dom i da zajedno rade na izgradnji ljubavi, sigurnosti i samopouzdanja kod njihove djece, a to je moguće samo ako se izdignu iznad ličnih interesa i daju prednost interesima djece, kako bi njihova djeca odrastala u sigurnom i zdravom okruženju i imala zdravo odrastanje. Uzvišeni kaže: "I ne zaboravite da jedni prema drugima velikodušni budete." (El-Bekara, 237)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Ko rastavi majku i njeno dijete, Allah će rastaviti njega i njegove voljene." (Vjerodostojnim su ga ocijenili neki učenjaci hadisa.)

Donosite salavate na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podarenu milost i nepresušnu blagodat, to vam je naredba od vašeg Gospodara, Koji je objavio: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljte mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

